

Nr 392.

Av herr **Andersson** i Rasjön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 42, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 24 och 31 §§ förordningen den 1 juni 1923 (nr 140) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 42 föreslagit en höjd maltskatt utgörande 1 krona 45 öre per kilogram med vissa modifikationer för de första 200,000 kilogrammen. I det statsrådsprotokoll, varav utdrag bifogats propositionen, meddelas, att den nuvarande maltskatten motsvarar ungefär 4.6 öre per halvbutelj pilsnerdricka ($\frac{1}{3}$ liter). Genom den nu föreslagna höjningen skulle skatten per halvbutelj ökas till inemot 7 öre. Till jämförelse må nämnas, att $\frac{1}{3}$ liter av närmast motsvarande slag av öl i Danmark drager en skatt av 9 öre och i Norge $8\frac{1}{3}$ öre.

Det kan tilläggas, att i England ölskatten är vida högre. Den har där fyrdubblats under de senare ekonomiskt pressande åren. Engelsmännen ha ansett öl och spirituosa vara särdeles lämpliga skattekällor och ha därigenom vunnit på en gång förbättrat nykterhetstillstånd och avsevärt ökad statsinkomst.

Kungl. Maj:t beräknar att genom den höjda maltskatten vinna en ökning av statsinkomsten från maltskatten av 9.5 miljoner kronor, så att hela denna inkomstpost skulle stiga från vid oförändrad skatt beräknade 20.5 miljoner till 30 miljoner.

Enligt vår mening borde åtskilligt mer kunna uttagas genom ölbeskattningen. Kungl. Maj:t har velat öka skattebelastningen på en pilsnerhalva med endast 2.4 öre. Vi anse, att den gott kan tåla en ökning med en dryg femöring, så att hela skatten per pilsnerbutelj uppgår till 10 öre (nuvarande 4.6 + ett tillägg av 5.4 öre). Om härigenom någon sänkning av konsumtionen skulle uppstå, så se vi ingen riksolycka däri; tvärtom torde befolkningen må väl av att i den mån pilsnern synes för dyr övergå till antingen svagdricka eller det extraktrika maltdrickat — vid tillverkning av dessa till klass I räknade drycker restitueras som bekant maltskatten — för att ej tala om mjölk och andra alkoholfria drycker. Vid oförändrad konsumtion skulle med utgångspunkt från antalet försålda liter under budgetåret 1931—1922 (157.5 miljoner) totala beloppet, om vårt förslag bifalles, uppgå till omkring 47 miljoner kronor. Då konsumtionen antagligen skulle i viss mån sjunka genom den pålagda 5-öringen, finge man ju räkna med någon minskning. Om vi antaga, att konsumtionen skulle sjunka med 25 % — vilket sannolikt är mycket för högt räknat — skulle inkomsten i alla händelser komma att uppgå till omkring 35 miljoner, alltså 5 miljoner mer än vad Kungl.

Maj:t beräknat. Vi förmoda dock, att inkomsten bleve vida större, då sannolikt en så stark konsumtionsminskning som till 25 % ej torde komma att inträffa.

Vi yrka med åberopande av vad sålunda anförts,

att riksdagen, med förklaring att Kungl. Maj:ts proposition nr 42 icke kunnat oförändrad antagas, för sin del måtte antaga följande ändrade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 24 och 31 §§ förordningen den 1 juni 1923 (nr 140) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Härigenom förordnas, att 24 och 31 §§ förordningen den 1 juni 1923 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

24 §.

För malt, som i skattepliktigt bryggeri användes vid tillverkning av maltdryck, skall erläggas skatt med 2 kronor 10 öre för varje kilogram, dock att för varje bryggeri skatten för de första under tillverkningsåret avverkade etthundratusen kilogrammen malt utgår med 1 krona 80 öre för kilogram och för de nästa etthundratusen kilogrammen med 1 krona 90 öre.

I intet — — — — — helgfritt dygn.

31 §.

Vid skattepliktigt bryggeri må efter varje kvartals utgång restitution av skatt åtnjutas för det malt, som under nästföregående kvartal omedelbart använts till svagdricka eller maltdricka.

Restitution åtnjutes med, för kilogram malt räknat,

1 krona 75 öre,	då skatt erlagts med 1 krona 80 öre,
1 » 80 » , » » » » » 1 » 90 »	
1 » 90 » , » » » » » » 2 kronor 10 öre.	

Restitution må dock icke åtnjutas med högre belopp än att den återstående skatten uppgår till minst det i 24 § andra stycket stadgade medeltalet.

Där med — — — — — klassen tagits.

Till kontrollstyrelsen — — — — — återbetalnings verk-
ställande.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t
bestämmas; dock att, därest skatt utgått efter tidigare stad-
gade grunder, de vid samma tid för restitution gällande be-
stämmelserna fortfarande skola äga tillämpning.

Stockholm den 25 januari 1933.

Gustaf Andersson
i Rasjön.

Carl Björling.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

A. Olsson
i Mora.

Johan Olofsson
i Digernäs.

A. Danielsson.

